

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Kůchlerovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **R. S.**
zastoupen advokátkou JUDr. Monikou Čírtkovou
sídlem Politických vězňů 44, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 1882/57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2025, č. j. KUJI 42912/2025, sp. zn. OOSČ 258/2025 OOSC/62,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2025, č. j. KUJI 42912/2025, sp. zn. OOSČ 258/2025 OOSC/62, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 13 140 Kč, a to do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně napadl žalobce shora označené rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru dopravy (dále jen „městský úřad“ či „správní orgán I. stupně“), ze

dne 12. 3. 2025, č. j. MHB_DOP/7295/2024-27 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 24. 7. 2025, č. j. 34 A 19/2025-9, byla věc postoupena zdejšímu soudu.

2. Prvoinstančním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Přestupku se měl dopustit tím, že dne 9. 7. 2024 v 15:09 na dálnici D1 v km 104, směr jízdy Praha, řídil osobní automobil tov. zn. BMW, reg. zn. xx, a silničním rychloměrem RAMER10 C, namontovaným ve služebním vozidle obsluhovaným hlídkou Policie ČR, mu byla naměřena rychlost 164 km/h. Výsledná rychlost po odečtení tolerance 3 % z naměřené rychlosti byla nejméně 159 km/h, měl tedy překročit nejvyšší povolenou rychlost jízdy mimo obec na dálnici o 29 km/h. Městský úřad uložil žalobci pokutu ve výši 2 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě a ve vyjádření žalovaného

3. **Žalobce** ve své žalobě namítá, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal s námitkami žalobce proti postupu správního orgánu I. stupně, resp. žalobce považuje způsob, jakým se žalovaný pokusil s námitkami vypořádat za zcela nepřijatelný. Námitky byly v průběhu správního řízení vzneseny zejména proti postupu Policie ČR při měření rychlosti, neboť žalobce je přesvědčen, že předepsanou rychlost nepřekročil a při měření došlo k chybě. Správní orgány obou stupňů na námitky nereagovaly adekvátně jejich rozsahu a obsahu. Žalobce ve svých podáních uváděl zcela konkrétní okolnosti, z nichž vyplývalo, že nebyl dodržen návod k obsluze měřícího zařízení. Žalovaný námitky žalobce směřující proti způsobu měření rychlosti a proti způsobu použití měřícího přístroje (zda byl použit v souladu s návodem od výrobce) náležitě nevypořádal. Žalovaný spíše stroze konstatoval, že postup policistů byl bez dalšího správný. Námitky vznesené v tomto ohledu v průběhu správního řízení žalobce pro účely řízení před soudem učinil žalobními body. Žalobce již v rámci správního řízení namítal, že se ve správním spise nacházejí dva návody k obsluze zařízení RAMER10, a je nutné zjistit, který z nich měl být v daném případě použit. Žalobce zpochybnil i správnost měření, neboť návod k obsluze předpokládal nutnost provedení kontroly měření po změně pneumatik nebo výměně kol (viz str. 10 návodu).
4. Pochybení žalovaného (a před ním správního orgánu I. stupně) žalobce spatřoval rovněž v provedeném dokazování. Provedené dokazování bylo chybné, neboť žalovaný se nikterak procesně nevypořádal s důkazními návrhy žalobce (problematika proškolení policistů stran manipulace s měřícím zařízením a zjištění ohledně proběhlé kalibrace měřidla po výměně kol). Rovněž byl v rozporu se zákonem zajištěn a proveden jeden z důkazů – návod k obsluze měřícího zařízení, který si žalovaný obstaral telefonicky sám. Důkazy provedené v řízení před správním orgánem. I. stupně byly nadto nesprávně hodnoceny.
5. S ohledem na vše uvedené tak žalobce krajskému soudu navrhl napadené rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.
6. **Žalovaný** ve svém vyjádření ze dne 8. 9. 2025 odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které považuje za věcně správné, zákonné a přezkoumatelné. Navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

III. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Věc projednal a rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek dle § 51 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., kdy shledal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí.
8. Ze správního spisu krajský soud zjistil následující:
9. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie kraje Vysočina, oznámila dne 21. 7. 2024 městskému úřadu podezření ze spáchání výše uvedeného přestupku. Přílohou oznámení jsou oznámení o přestupku (sepsané na místě kontroly), úřední záznam a záznam ze silničního rychloměru RAMER10 C s fotodokumentací, na které je zaznamenáno měřené vozidlo, včetně údajů a místě, času, limitu rychlosti i rychlosti měřeného vozidla v daném okamžiku, a ověřovací list č. 044/24 vydaný dne 12. 3. 2024. V úředním záznamu je uvedeno, že policejní hlídka ve složení prap. L. Z. a prap. M. K. prováděla dohled nad dodržováním nejvyšší povolené rychlosti v úseku dálnice D1 a rychlost byla změřena měřícím zařízením RAMER10 C.
10. Dne 22. 8. 2024 doručil městský úřad žalobci příkaz, proti kterému žalobce podal v zákonné lhůtě odpor.
11. Dne 4. 11. 2024 žalobce učinil důkazní návrh, a to návodem k obsluze RAMER10 C. Během ústního jednání nařízeného na 6. 11. 2024 žalobce namítl, že ve spisu chybí doklad o proškolení obsluhy měřícího zařízení, dále není prokázáno, že by po kontrole nedošlo k výměně pneumatik (pročež by byla nutná jízda s vozidlem a kalibrační měření). Dle žalobce nebyl dodržen v manuálu stanovený rozdíl rychlostí měřícího a měřeného automobilu a na fotografii z radaru se nacházejí další objekty (svodidla a cisterna), které dle návodu k obsluze mohou zapříčinit rušivé reflexe. Žalobce tak navrhl provedení důkazu znaleckým posudkem (zda při popisované situaci mohlo dojít k daným výsledkům měření).
12. Dne 14. 11. 2024 vydal městský úřad prvostupňové rozhodnutí, toto rozhodnutí bylo posléze žalovaným zrušeno, neboť návod k obsluze měřícího zařízení ve verzi ze dne 17. 9. 2015 nebyl součástí spisu.
13. V dalším řízení správní orgán I. stupně návod k obsluze měřícího zařízení RAMER10 C (verze 17. 9. 2015) vložil dne 16. 1. 2025 do spisu. Žalobce ve svém vyjádření ze dne 4. 2. 2025 poukázal na to, že ze spisu není zřejmé, jakým postupem byl spisový materiál doplněn o další důkaz. Stejně tak by dle žalobce mělo být vysvětleno, z jakého důvodu se má vycházet právě z tohoto návodu. Správní orgán I. stupně doplnil spis o potvrzení policie ze dne 10. 2. 2025, že v listopadu 2024 mu byl návod k obsluze měřícího zařízení RAMER10 R 311063 XCZ s datem vydání 17. 9. 2015 poskytnut na základě telefonické žádosti oprávněné úřední osoby.
14. Ve svém odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí žalobce namítal vady postupu při obstarávání důkazů a nesprávné hodnocení důkazů. Dále stále sporoval průběh a způsob měření rychlosti daným měřícím zařízením. Následně bylo vydáno napadené rozhodnutí.

15. Soud se nejprve zabýval nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je třeba za nepřezkoumatelné považovat takové rozhodnutí, z něhož vůbec není možné seznat, jakým způsobem správní orgán rozhodl, které vykazuje takové rozpory mezi výrokem a odůvodněním, že není možné zjistit, jakými úvahami byl správní orgán veden, dále takové rozhodnutí, z něhož není možné zjistit, jak se správní orgán vypořádal s námitkami účastníka řízení či z jakých důvodů je považoval za liché, mylné či vyvrácené nebo takové rozhodnutí, které se opírá o v řízení nezjišťované nebo neprokázané skutečnosti (k tomu srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2007, č. j. 7 As 34/2006 – 76, ze dne 21. 12. 2006, sp. zn. 2 As 37/2006, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75; opomene-li správní soud, či obdobně správní orgán, na námitku účastníka zcela reagovat srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012- 45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 – 64).
16. Za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů považuje žalobce napadené rozhodnutí jednak proto, že se žalovaný nevypořádal s jeho námitkami stran správnosti postupu Policie ČR při měření rychlosti a jednak proto, že žalovaný se nevypořádal s tím, jak správní orgán I. stupně postupoval při řešení věci stran provedení dokazování a zajištění důkazního prostředku (návodu k obsluze měřícího zařízení).
17. Správní orgán I. stupně uvedl, že pořízený záznam z měřícího zařízení považuje za dostatečný a nezměnitelný podklad pro posouzení, zda měřené vozidlo nejvyšší dovolenou rychlost překročilo. Konstatoval, že nevykazuje žádné známky reflexe (ve vztahu k zaznamenaným objektům v okolí měřeného automobilu) a k námitce výměny pneumatik odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu. Návrh žalobce na doložení proškolení policistů správní orgán I. stupně neshledal důvodným, neboť policisté dle úředního záznamu měli být proškoleni a správní orgán I. stupně o jejich kvalifikaci nemá žádnou pochybnost. Vysvětlil, že návod z 17. 10. 2011 není aktuální, neboť byl k datu 17. 9. 2015 zrevidován.
18. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul předcházející správní řízení a stroze konstatoval, že žalobce od počátku zpochybňuje provedené měření, kompetentnost a kvalitu práce policie. Obecně a bez konkrétní právní argumentace seznal, že správní orgán I. stupně zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a spáchání přestupku bylo na základě shromážděných podkladů spolehlivě zjištěno a prokázáno.
19. K otázce, zda měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze s ohledem na žalobcem namítaná pochybení (výměna pneumatik, překročení požadovaného rozdílu mezi rychlostí měřeného a měřícího automobilu, existence dalších objektů v bezprostřední blízkosti měřeného automobilu), se žalovaný nikterak nevyjádřil. Obdobný závěr je možné učinit ohledně námitek směřujících k provedení dokazování před správními orgány (nevypořádání se s důkazními návrhy). Žalobci je třeba přisvědčit v tom, že žalovaný specifikované námitky v odůvodnění napadeného rozhodnutí nijak nereflektoval a nevypořádal. Žalobou napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
20. V otázce požadavků na kvalitu odůvodnění správního rozhodnutí lze poukázat například na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005-65, v němž konstatoval, že z rozhodnutí správního orgánu musí být mimo jiné patrné, „*proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné, nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné,*

nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů“. Jinými slovy z rozhodnutí správního orgánu musí plynout, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Zároveň si je krajský soud vědom toho, že povinnost odůvodnit rozhodnutí nemůže být chápána tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument účastníků řízení (srov. obdobně například nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2012, sp. zn. IV. ÚS 3441/11). V nyní přezkoumávané věci se však žalobci k jeho námitkám nedostalo de facto žádné odpovědi.

21. Pokud je ve správním řízení zpochybňován výsledek a způsob měření rychlosti řízeného vozidla, je třeba poukázat na ustanovení § 11 odst. 4 zákona o metrologii, podle něhož u měřidel, pokud jsou používána za okolností, kdy nesprávným měřením mohou být významně poškozeny zájmy osob, je poškozená strana oprávněna vyžádat si jejich ověření nebo kalibraci a vydání osvědčení o výsledku. Ověřením uvedeného měřicího přístroje, jako měřidla, se potvrzuje, že tento přístroj jako měřidlo má požadované metrologické vlastnosti. Jestliže je důkaz o rychlosti pořízen radarem, který splňoval všechny zákonné požadavky a současně byl v souladu se zákonem o metrologii ověřen, byl použit po dobu platnosti provedeného měření a policista byl seznámen a oprávněn obsluhovat dané měřicí zařízení, nemohou námitky zpochybňující měření samy o sobě zpochybnit závěry správních orgánů o spáchání přestupku.
22. V dalším řízení se tak žalovaný náležitě vypořádá s odvolacími námitkami žalobce, které směřovaly do průběhu a způsobu provedeného měření a do proběhlého dokazování před správními orgány. Žalovaný se bude zabývat zejména tím, zda podmínky v návodu k měřicímu zařízení byly dodrženy. Pokud podmínky používání měřicího zařízení dodrženy byly, pak lze předpokládat, že výsledky měření jsou bez dalšího správné. V případě, že dané podmínky dodrženy nebyly, bude nutné zabývat se otázkou, zda taková skutečnost mohla a měla vliv na provedené měření.
23. Spíše pro úplnost krajský soud uvádí, že pro žalovaného mohou být, pro vyhovění nyní vysloveného závazného právního názoru, návodně již dříve Nejvyšším správním soudem vyslovené závěry. Například k námitce, že mohlo dojít k nepřesnému měření z důvodu výměny či podhuštění pneumatik, resp. k přetížení u měřicího vozidla, lze odkázat na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013-35, ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014-70, ze dne 27. 9. 2017, č. j. 8 As 254/2016-67, ze dne 13. 12. 2017, č. j. 7 As 304/2017-40, či ze dne 19. 8. 2022, č. j. 2 As 142/2020-33. Stran problematiky dodržení návodu při měření zařízením RAMER10 C lze odkázat na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51, či ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017-42, či ze dne 19. 8. 2022, č. j. 2 As 142/2020-33. K otázce, zda okolní objekty mohou způsobit dvojitou reflexi radarového paprsku, která se projevuje výrazně vyšší naměřenou rychlostí, lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2022, č. j. 7 As 96/2020-28.
24. V neposlední řadě považuje krajský soud za vhodné zmínit, že posouzení toho, zda policista byl proškolen o manipulaci s radarem, není ve věci nikterak relevantní. Primární otázkou totiž není, zda policista absolvoval školení, ale zda při práci s radarem dodržel pravidla pro jeho obsluhu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 18/2011-54, ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 As 110/2012-26, ze dne 6. 10. 2016, č. j. 2 As 161/2016-52, či ze dne 19. 6. 2015, č. j. 2 As 202/2014 50, bod 36).

25. Způsobem a kvalitou provedeního dokazování se krajský soud dále podrobně nezabýval, neboť v tuto chvíli ruší rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost způsobenou tím, že se žalovaný náležitě nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce.

IV. Závěr a náklady řízení

26. S ohledem na vše výše uvedené, dospěl krajský soud k závěru, že žaloba je důvodná a proto napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů [§ 76 písm. a) s. ř. s.]. Krajský soud současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán výše vysloveným právním názorem (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
27. O náhradě nákladů soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný ve věci úspěch neměl a náhrada nákladů řízení mu proto nepřisluší. Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení. Soud tedy výrokem II přiznal žalobci náhradu nákladů řízení účelně vynaložených na uplatnění práv u soudu. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a nákladech souvisejících se zastoupením žalobce advokátkou. Tyto náklady jsou tvořeny odměnou za zastupování za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby), u nichž sazba odměny činí 4 620 Kč za jeden úkon právní služby [§ 7, § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tj. 9 240 Kč. Náklady zastoupení dále tvoří náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Náhrada nákladů tohoto řízení není zvyšována o 21 % DPH, neboť zástupkyně žalobce není plátkyní DPH. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto soudním řízení vznikly, činí 13 140 Kč (3 000 + 10 140 Kč). Soud proto uložil žalovanému povinnost žalobci uvedenou částku zaplatit, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 4. listopadu 2025

JUDr. Martina Kůchlerová, Ph.D. v. r.

Za správnost vyhotovení: R. V.

samosoudkyně